

زیرساخت شیرازگردی ارزان قیمت فراهم شد

زهره افشار

روزنامه‌نگار

90

در نوروز امسال و پس از حدود سه سال درگیری جهانی با ویروس کرونا دوباره روند گردشگر به شیراز به روزهای اوج خود رسیده و در حال حاضر هم ضریب اشتغال تخت در هتل ها و اقامتگاه های یوگردی این شهر به بالای ۹۰ درصد رسیده است.

صبح به دیدن مسجد صورتی بروید

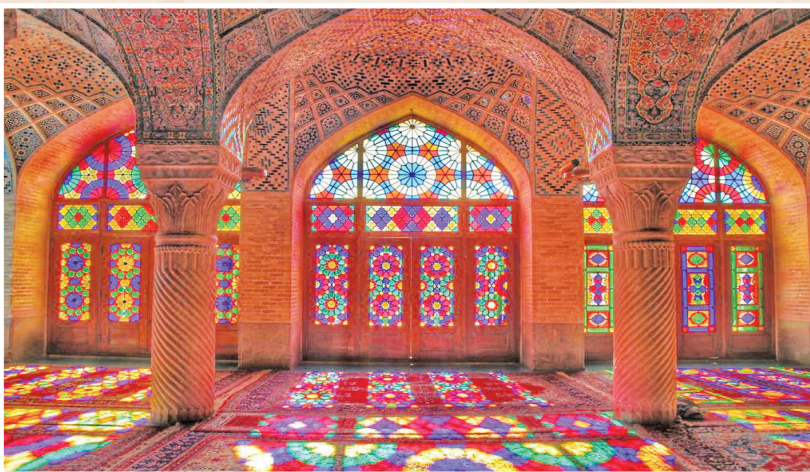
مسجد نصیرالملک از مهم‌ترین مساجد شهر شیراز در محله گود عربان است. این مسجد از بناهای تاریخی قاجار است. از مهم‌ترین ویژگی‌های مسجد نصیرالملک، شیشه‌های رنگی آن است. در بخش شبستان، زمانی که نور به این شیشه‌ها می‌خورد، فضای داخل شبستان هزاران رنگ می‌شود. کاشی‌های مسجد به رنگ صورتی است، به همین دلیل این مسجد به مسجد صورتی مشهور است. بهترین زمان برای رفتن به مسجد صورتی تا قبل از ظهر است. در کنار مسجد چند غذاخوری است که گردشگران می‌توانند در فضای سنتی غذا بخورند. مسجد وکیل و مسجد مشیر از دیگر مساجد تاریخی شیراز است که به گردشگران توصیه می‌شود حتماً از آنها بازدید کنند. آرامگاه حضرت شاهچراغ(ع) نیز از مهم‌ترین جاذبه‌های مذهبی و گردشگری شهر شیراز است. حضرت سید امیر احمد(ع) که با نام شاهچراغ(ع) شناخته می‌شود، پسر ارشد امام موسی کاظم(ع) و برادر امام علی بن موسی الرضا(ع) و حضرت معصومه(س) هستند. شاهچراغ در خیابان احمدی قرار دارد.

حس خوبگردشگری شیراز در اردیبهشت

سعیده احسانی‌راد

روزنامه‌نگار

شیراز از قدیمی‌ترین شهرهای ایران، کوهی از ارزش‌های تاریخی و فرهنگی را در خود دارد. بررسی‌های انجام شده روی آثار تاریخی نشان می‌دهد شیراز دارای قدمت ۶۵۰۰ ساله است. اردیبهشت بهترین زمان بازدید از این شهر و جاهای دیدنی آن است. طبیعت شیراز در این ماه به اوج زیبایی می‌رسد و کوچه‌های شهر را عطر شکوفه‌های بهارنارنج پر می‌کند. سیامک بصیری، کارشناس میراث فرهنگی شیراز در گفت‌وگو با «ایران» درباره بازدید از آثار تاریخی شیراز اردیبهشت گفت: وجود باغ‌های زیبای پر از گل در اردیبهشت نقش بسیار زیادی در جذب گردشگر دارد. اردیبهشت شیراز چهار فصل است، روزها به دلیل رطوبت بالا گرم است و بهترین زمان رفتن به باغ‌های تاریخی عصر و شب است. بصیری باغ‌های شیراز را از نمادهای فرهنگی بیان کرد و اظهار داشت: در فرهنگ ایرانیان باغ از اهمیت بالایی برخوردار است، از معروف‌ترین این باغ‌ها می‌توان به باغ جهان‌نما، باغ ارم، باغ دلگشا و باغ عنیف‌آباد اشاره کرد. این کارشناس میراث فرهنگی درباره تعداد آثار تاریخی شیراز گفت: شیراز در بافت تاریخی دارای ۱۲ هزار پلاک است و بیش از ۴۰۰ اثر تاریخی ثبت ملی دارد که باغ ارم جزو میراث جهانی است. وی وسعت بافت تاریخی شیراز را ۳۶۰ هکتار با آثار متعدد دانست و گفت: اگر می‌خواهید خاطره خوبی در شیراز داشته باشید حتماً یک شب را در خانه‌های تاریخی بافت تاریخی سپری کنید و از غذاهای سنتی شیراز بخورید. سعی کنید از قبل رستوران و غذای مورد علاقه‌تان را سفارش دهید و در فضای سنتی غذا بخورید. دیدن آثار تاریخی در زمان مناسب حس خوبی به گردشگر می‌دهد. به گردشگران توصیه می‌کنم صبح به سعدیه بروند، عصر به دیدن آرامگاه حافظ بروند تا برای عکاسی با معماری، نور و فضای خوب داشته باشند و شب را برای رفتن به دروازه قرآن انتخاب کنند.

شیرازی‌ها مردم با حوصله‌ای هستند

بصیری متذکر شد: شیرازی‌ها مفهوم زندگی را خوب فهمیده‌اند و در لحظه زندگی می‌کنند. آدم‌های با حوصله‌ای هستند که سخت‌ترین کارها را انجام می‌دهند. در معماری سراغ قوس سروک می‌روند که حتی ترسیم آن روی کاغذ سخت و فقط مختص معماران شیراز است، گنبد شاهچراغ جزو قوس سروک است. هنر خاتم، آیین‌کاری و کاشیکاری خاص از هنرهای شیرازی‌ها است. اگر نگاهی به کتاب‌های مستشرقین بیندازید درباره شادی شیرازی‌ها مطالب زیادی می‌بینید. گردشگران اگر می‌خواهند حال شیراز و شیرازی را درک کنند، ساعت ۶ به بعد در محدوده زندیه باشند. جلوی مسجد وکیل یک جولو خان بسیار زیبا است که پاتوق توریست‌ها است. آنجا غذاخوری‌های زیادی دارد و موسیقی زنده هم پخش می‌شود. بستنی و فالوده شیراز را علاوه بر فالوده و بستنی‌فروشی‌های پشت مجموعه زندیه در آرامگاه حافظ و سعدی هم می‌توانید بخورید. بصیری به گردشگران توصیه کرد در سفر به شیراز حتماً به دیدن خانه‌های تاریخی بروند.

خانه زینت‌الملک قوام، موزه مادام توسوی ایران

خانه زینت‌الملک قوام از زیباترین و مشهورترین خانه‌های تاریخی است. خانه‌ای که قدمت آن به دوره قاجار بازمی‌گردد. زیرزمین خانه زینت‌الملک از سال ۱۳۸۲ میزبان موزه تاریخ فارس یا موزه مشاهیر است؛ موزه‌ای که به موزه مادام توسوی ایران شهرت دارد و مجسمه‌های مفاخر ایران به نمایش گذاشته شده است.

خانه شاپوری

خانه شاپوری شیراز مقصد خوبی برای شیرازگردی در شب است. خانه‌ای که در قدیم تاجران در آن رفت‌وآمد داشتند. خانه شاپوری که تلفیقی از هنر و ثروت است، عمری کمتر از یک قرن دارد. عبدالصاحب شاپوری (یکی از تاجران کاررونی) دستور ساخت این بنا را به یکی از سرشناس‌ترین معمارهای آن دوران یعنی «استاد ابوالقاسم مهندس» سپرد. در حال حاضر خانه شاپوری شیراز به یک کافه‌رستوران تبدیل شده است. خانه شاپوری شیراز در بلوار زندیه، محله انوری واقع است.

خانه فروغ‌الملک قوامی

خانه فروغ‌الملک قوامی که با نام موزه هنر مشکین‌فام شناخته می‌شود توسط خانواده مشکین‌فام به صورت خصوصی اداره می‌شود.

شیراز قدیم در محله سنگ سیاه

گذر سنگ سیاه بیشترین خانه‌های تاریخی را دارد. این گذر با مساحت تقریبی ۸۰ هکتار در قلب شهر شیراز است؛ محله‌ای که در بسیاری از نقاط آن همچنان بافت قدیمی و کوچه‌های تنگ و تاریک و سقف‌های کوتاه دیده می‌شود. محله سنگ سیاه بین خیابان‌های اصلی قاتی شمالی، بلوار سپهویی و خیابان فرعی معدل قرار گرفته است. گذر سید ذوالفقار و گذر کوچه ساعت یا قوام از دیگر گذرهای تاریخی شیراز است.

سنگ‌نگاره‌های برم دلق

آثار ساسانی برم دلق پشت دریاچه نمک، بر صخره کوچکی در برم دلق در حدود ۱۰ کیلومتری شرق شیراز است. این اثر در نزدیکی آرامگاه حافظ قرار دارد.

ویرانه‌های قصر ابونصر

قصر ابونصر که به گفته پژوهشگران متعلق به دوران اشکانی و ساسانی است در زمان دلمیان و توسط عضدالدوله دیلمی بازسازی شده است. برخی بقایای قصر ابونصر در اطراف و بالای تپه‌هایی در حوالی برم دلق واقع شده است.

قلعه «پهن دژ» در بالای باغ دلگشا

قلعه فُهندژ(پهن دژ) مربوط به هخامنشیان است و در شیراز، بلوار بوستان، روبه‌روی باغ دلگشا، بالای کوه واقع شده است.

نقش برجسته گویم

نقش برجسته گویم مربوط به بهرام دوم است که در روستای گویم در ۳۰ کیلومتری غرب شیراز قرار دارد.

مدرسه خان

مدرسه خان از جاذبه‌های دیدنی کمتر شناخته شده شیراز است که در زمان حکومت صفوی و سلطنت شاه‌عباس صفوی ساخته شد. در برهه‌ای از تاریخ ملاصدرا، فیلسوف مشهور ایرانی در آن تدریس کرده است. مدرسه خان شیراز در محله اسحاق بیگ، خیابان لطفعلی خان زند، بعد از سه راه احمدی واقع است.

باغ‌موزه هفت‌تنان شیراز
شیراز به شمار می‌رود که مقبره هفت عارف در آن قرار دارد. این باغ منحصر به فرد که در نزدیکی آرامگاه حافظ واقع شده مربوط به حکومت زندیه است. در این باغ هفت عارف شیراز به خاک سپرده شده‌اند که کریمخان زند احترام خاصی برای آنها قائل بود؛ به دستور کریمخان روی سنگ قبر هر کدام از آنها کتیبه‌ای نصب شده است. این اثر تاریخی در سال ۱۳۱۰ با شماره ۴ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است.